

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1558. usque ad annum 1560

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118588

§. 26. Legati ad varias Aulas a Regina decreti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66800](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66800)

Sæcul. XVI.
A C. 1558.

delata equum, quo vehebatur, Arundelio Comiti tradidit, qui descendente Regina stapedem tenebat. Altera die, quæ erat tertia decembris, pullam vestem induta exequiis pro Regina Sorore sua Westmonasterii celebratis interfuit, cum autem ille, qui defunctæ oratione funebri parentabat, vehementer in Protestantes inveheretur, nec etiam recens nominatæ Reginæ parceret, hinc domi se continere jubebatur, donec Senatus haberetur, qui etiam die vigesima quinta Januarii anno sequenti convocatus fuit.

§. XXVI.

Legati ad varias Aulas a Regina decreti.

Peractis hisce solemnibus Regina officiosas de obtento regimine gratulationes excipiebat, mox vero primas eocuras intendit, ut ad præcipuos Europæ Principes suos decerneret Legatos, necnon Regiminis mutationem in Anglia nuper factam eisdem nuntiaret. Præprimis ergo Nobilem Cobhamum ad Philippum II. destinabat; hunc enim Regem amicitia sibi devinctum censebat, quinimo pace nondum firmata sibi pro bello adversus Gallos armorum societate conjunctum habebat: Chalonerum autem misit ad Cæsaris Aulam, & Hovar-

Pallav. l. 14.

c. 83. n. 2.

§ 3.

Cambdem in

ann. 1. p.

Regni Elis.

Spond. ann.

1559. n. 5.

Sæcul. XVI
A.C. 1558.

Hovardum Effinghamum adjunxit Thirlebio Heliensi Episcopo, necnon Wortono Doctore, qui pro concilianda pace plenam habebant agendi facultatem. In Germaniam denique ablegabatur Killegrevus, qui Protestantes de Regina benevolentia certos redderet: Karneus vero, qui post Eduardi VI. obitum Angliæ negotia Romæ continuo subsistens procurabat, Mariæ mortem, atque Elisabethæ electionem summo Pontifici significare jussus erat, facta pollicitatione, quod nova Regina propter Religionem nulli unquam molestiam illatura esset. Ad hæc Pontifex respondisse fertur: „Elisabetha, cum illegitimo
 „ex thoro sit nata, in Angliæ Regno
 „succedere haud potest, nec ego ea,
 „quæ Clemens VII. & Paulus III. Prædecessores mei definierunt, impugnare valeo. Ceterum audaciam haud tolerandam sapit, quod Elisabetha Reginae nomen, ac regni administrationem, cum necdum sacra Sedes id approbaret, assumpsit, eo quod tamen cum meis paternum in modum agere cupiam, sic etiam, dummodo illa juri suo, quod in Angliæ regnum obtendit, renuntiare non renuet, & arbitrio meo libere se permittet, id facturum sum, quod Sedis Apostolicæ dignitati consonum videbitur, haud tamen tolerare valeo

„valeat, quod ullo pacto labefactetur
 „auctoritas Christi Vicarii, ad quem
 „de illorum, qui ad coronas adspirant,
 „juribus disponere pertinet. (*)

Sæcul. XVI.
 A.C. 1558.

§. XXVII.

(*) Animus Continuatoris in Pontifices
 semper infensus luculenter ex hoc ipso loco pa-
 tescit; affert enim hoc Pontificis responsum, at-
 que illius testes allegat Pallavicinum, & Spon-
 danum, quorum tamen neuter tam arrogans
 recenset responsum: horum enim prior hæc
 duntaxat habet: *negavit Pontifex, posse sibi
 probari assumptionem Elisabethæ, quippe no-
 thæ, Et quod ipsa fuisset assumpta absque Apo-
 stolicæ Sedis auctoritate: verumtamen ubi caus-
 sam sibi commisissent, se illi indulturum, quid-
 quid sibi per jus liceret.*

Spondanus vero rem ita narrat: *Pontifex
 respondit, regnum Angliæ feudum esse Apo-
 stolicæ Sedis, nec potuisse ipsam, obstante maxime
 natalium impedimento, administrationem Regni
 inconsulta eadem Sede assumere; hortatus est
 illam, quo cuncta rite fierent, arbitratus suo
 se permittere, facta spe paterni erga ipsam
 animi.*

Jam observandum venit primo, quod Con-
 tinuator hoc responsum ex maledico suo Sarpio
 ad verbum descripserit, illum tamen, ne Lectori
 de illius falsitate suspicio esset, allegare non

Hist. Eccles. Tom. XLIII. D est